

ΣΩΤΗ Γρηγορίου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Περιέχουσα τὸν Ἑσπερινὸν Ὅρθρον, Λειτουργίαν μετὰ τὸν
Πολυέλεον καὶ Ἐπιτάφιον αὐτῆς.

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ: ΤΗ: 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου Ἐπισκόπου
Κύμης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας
Μακαρίου τοῦ Καρυστίας

144/15
550

3-14, 19-30

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινότητα τῆς βουλῆς αὐτοῦ.

Ποτήριον σωτηρίου λαβὼν καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐδικαίωσα.

Πρὸς ὠφέλειαν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν

ΑΘΗΝΑΙ

1893

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ
ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μετὰ τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ Πολυελέου αὐτῆς

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἡ ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

1893

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 14

Ἐκ διαφόρων βιβλίων

Προεόρτια τῆς Κοιμ. τῆς Θεοτόκου. Μιχαίου τοῦ προφήτου Μαρκέλου ἱερομ. ἐπισκόπου Ἀπαμείας. Οὐρσικίου μάρτυρος. Λουκίου Μάρτυρος. Συμεῶν νεομάρτυρος. Θεοδοσίου ἡγουμένου Ρώσσου. Ἀνακομιδὴ εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ταῖς τῶν Ἁγίων πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἦν ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, προσκιρτῶσα σήμερον, μετ' εὐφροσύνης μυστικῶς Θεοκυῆτορ κραυγάζει σοι. Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Μεγαλυν. 6 Αὐγούστου. Τῆς Μεταμορφώσεως.

Θέλων ἐπιδειῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, δύναμιν, ἐξ ὕψους, καὶ σοφίαν παρὰ Πατρός, ἐν Ὄρει ἀνήλθης Χριστὲ τῷ Θαβωρίῳ, καὶ λάμψας ὡς Δεσπότης, τούτους ἐφώτισας.

Μεγαλυν. 15 Αὐγούστου. Τῆς Κοιμύσεως.

Παρέστης Παρθένε ἐκ δεξιῶν, τοῦ Παμβασιλέως, ἡ Βασίλισσα τοῦ παντός, περιβεβλημένη καὶ περιλαμπομένη, φωτὶ τῶν σῶν χαρίτων, Θεοχαρίτων, Θεοχαρίτωτε.

Μεγαλυν. 29 Αὐγούστου. Ἀποτομὴ Προδρόμου.

Κἂν ἐτμήθης Κάραν, ᾧ Βαπτιστά, φθέγγεται ἡ γλῶσσα, τὸν Ἡρώδη ἐλέγχουσα. Λόγου τὴν Φωνὴν σε, σιγῆσαι γὰρ ἔδει· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Χριστὸν κηρύξασθαι.

γὰρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ἢ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ οἶκος.

Τεῖχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἀχραντον Μητέρα σου ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφορὰν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτρας οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην, τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος. Ζῆ αἰεὶ Θεομήτωρ, κἂν δεκάτῃ θάνε πέμπτη. Ἦς ταῖς Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Βίρμος.

Ἡταμῶ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρωσ ἀντιταττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ θυμῷ δὲ ἐγάλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν Ὁσίων τριφθόγγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὄργανοις ἐν μέσῳ φλογός. Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ θεῷ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ τοῦτου Δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν ἀσινῆ, τοῖς οὐρανίοις φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσφκίσατο. Σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ. Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἐν κυμβάλοις χεῖλεσιν ἀγνοῖς, μουσικῇ τε καρδίας φόρμιγγις ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς, ἐν τῇ εὐσήμῳ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν.

Ὁ δεδοξασμένος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ὁ θεόφρων ἤθροισται λαός· τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, ἐκ Σιών μεθίσταται πρὸς οὐράνιον δόμον, ἔνθα ἤχοι, καθαρὸς ἑορταζόντων, φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βοώντων Χριστῷ. Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. *Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.*

Ὅκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι· τῆς Παρθένου τε, καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς, μελωδῆσατε. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σκλιπιάτωσαν τῇ σάλπιγγι τοῦ Πνεύματος, ὄρη οὐράνια· ἀγαλλιάσθωσαν νῦν, βουνοί, καὶ σκιρτάτωσαν θεῖοι Ἀπόστολοι· ἡ Βασιλίσσα, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται, σὺν αὐτῷ αἰεὶ κρατοῦσα.

Ἡ πανίερος Μετάστασις τῆς θείας σου, καὶ ἀκηράτου Μητρός, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἄνω Δυνάμεων, ἤθροισε τάγματα, συνευφραίνεσθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. **Ὡδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.**

Φλόγα δροσίζουσαν Ὅσιους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής, ἔδειξε Παισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρήμασιν εἶχοντο τῆς θείας, κιβωτοῦ τοῦ ἀγιάσματος, πᾶσα ἡ πληθὺς τῶν Θεολόγων ἐν τῇ Σιών· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνὴν κραυγάζοντες Θεοῦ, τοῦ ζῶντος; Μὴ διαλίπης ἱποπτεύουσα, τοὺς πίστευι μέλποντας· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅπως ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκόδημοῦσα ἢ πανάμωμος, χεῖρας τὰς Θεὸν ἠγαλλισμένας, σωματικῶς ἐν παρρησίᾳ, ὡς Μητὴρ ἔφησε πρὸς τὸν τεχθέντα· Οὐδὲ μοι ἐκτίσω, εἰς αἰῶνα φύλαττε βοῶντάς σοι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώ-

σατο, τότε μὲν τυπούμενος νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπικσαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σου ἄχραντε Παρθένε, Ἀρχί τε καὶ Ἐξουσίαι σὺν Δυναμέσιν, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδύϊ σου σαρκοῦμενος, εὐτος τὸ πανίερον, πνεῦμά σου δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπυσεν, ὡς ὀφειλέτης Υἱός· διὸ σὲ τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμάτων, τῆς ἀειπαρθένου τε καὶ Θεομήτορος· τάφον γὰρ οἰκήσασα, ἔδειξε Παράδεισον· ὃ παρεστῶτες σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε δὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ΄.

Μεγαλυνάριον ὅπερ στιχολογεῖται ἐν ἐκάστῳ τροπαρίῳ τῆς παρουσίας Ὡδῆς. *Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον*

Ὁ Εἰρμός.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιών σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυναικείαν ψυχὴν χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντως τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώνει· Δεῦρο Σεμνή, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι. Συνέσπειλε χορὸς τῶν Ἀποστόλων, τὸ θεοδόχον Σῶμά σου, μετὰ δέους ὀρώντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι. Εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκχοιτῶσα, σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δεύτερος

Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον καὶ αὐτὸ ὡς τὸ ἀνωτέρω.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ἑρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω. **Ὁ Εἰρμός.**

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι, λαμπαδουχοῦμενος·

πανηγυριζέτω δέ, άύλων νόων φύσις γεραίρουσα, τήν ιεράν Μετάστασιν τής Θεομήτορος, και βοάτω : Χαίροις παμμαχαρίστε, Θεοτόκε άγνή άειπαρθενε.

Δεύτε έν Σιών. τῷ θείῳ και πίονι, ὄρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, άγαλλιασώμεθα, τήν Θεοτόκον ένοπτριζόμενοι : πρός γάρ τήν λίαν κρείττονα, και θειοτέραν σκηνήν, ὡς Μητέρα, ταύτην είς τά "Αγία, τῶν "Αγίων Χριστός μετατίθησι.

Δεύτε οί πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τής Θεομήτορος, και περιπτυσώμεθα, καρδίαις χείλην ὄμματα μέτωπα, είλικρινῶς προσάπτοντες και άρτυώμεθα, ιαμάτων, άφθονα χρίσματα, έκ πηγής άεννάου βλυστάνοντα. Δέχου παρ' ήμῶν, ὡδήν τήν έξόδιον, Μητερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ : και τῇ φωτοφόρῳ σου, και θείᾳ έπισκίασον χάριτι τῷ Βασιλεῖ τά τρόπαια, τῷ φιλοχρήστῳ λαῶ, τήν εἰρήνην. ἄφεισιν τοῖς μέλπουσι, και ψυχῶν σωτηρίαν βραβείουσιν. **Ἐξαποστειλ. Ἦχος γ'.** Ἐκ τρίτου

Ἀποστόλοι έκ περάτων, συναθροισθέντες ένθάδε, Γεσθημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· και σὺ Υἱέ και Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ' . και ψάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμια γ' . δευτεροῦντες τὸ α' .

Ἦχος δ' . Ὡς γενναῖον έν Μάρτυσι.

Τῇ ένδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ έπαγάλλονται, και Ἄγγελων γέγηθε τὰ στρατεύματα : πᾶσα ή γῆ δέ εύφραίνεται, ὡδήν σοι έξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, άπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ή τὸ γένος, τῶν ανθρώπων ρυσαμένη, προγονικῆς αποφάσεως.

Εκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οί πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεύσαι σε· και από γῆς αίρομένην σε, πρός ὕψος θεώμενοι, τήν φωνήν τοῦ Γαβριήλ, έν χαρᾷ άνεβόων σοι : Χαῖρε ὄχημα, τής Θεότητος ὄλης· χαῖρε μόνη, τὰ έπίγεια τοῖς άνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Τήν ζωήν ή κηύσασα, πρός ζωήν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τήν άθάνατον, δορυφορούντων Ἄγγέλων σοι, Ἀρχῶν

ΣΤΑΣΙΣ Γ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι Παρθένε. Κατελλῶν ὁ Πέτρος, έν τῷ σῶ μνημείῳ, εύχρίμῳ σε κηδεύει. Μυροφόροι ἄμκ, σὺν τοῖς ἀποστόλοις, ὕμνους σοι θρηνωδοῦσι. Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους έξόδιους, εἶσομεν τῇ Παρθένῳ. Ὡς νεκράν τήν ζῶσαν, σὺν μυροφόροις πάντες ὑμνήσομεν ένθῆως. Ἰωάννη θείε, Χριστοῦ ήγαπημένη, κηδευσον τήν Παρθένον. Παῦλε σὺ τρισμακάρ, σκευὸς έκλελεγμένον, ὕμνησον τήν Παρθένον. Ἱεράρχαι θείοι, μετά τῶν ἀποστόλων, ζῆσατε τῇ Παρθένῳ. Οὓς έθρεψε τὸ μάννα, έκίνησαν τήν χεῖρα, κατά τής Θεοτόκου. Οὓς έθρεψε τὸ μάννα, πειρῶνται καταρρῆψαι, τὸ σῶμα, τής πανάγχιου. Ὡ τής παραφροσύνης και τολμηρᾶς άνοιας, τής τῶν προσητοκτόνων. Ὡς άφρων ὑπηρέτης, Σατάν τοῦ διαβόλου, έπραξας Ἰουδαίε. Τὸν ρύστην ή τεκοῦσα, είς χλευασμὸν κατέστη, έβρachiς παρκνόμοις. Κατά τὸν Σολομῶντα, τήν κλίνην σου κυκλοῦσι, τῶν προφητῶν αἱ ρήσεις. Τοῦ Ἰακῶβ ή κλίμαξ, ή σε προεκτυποῦσα, τήν σήμεραν ὕψοῦται. Ἐν ταύτῃ τῶν άγγέλων, κατέρχονται χορεῖαι, περί τὸ σὸν μνημείον. Τοῦ Ἄαρῶν ή θάβδος, άνθος αναφύεσσα, σε κῆρη προετύπου. Βάτος τοῦ Μωϋσεως, ή μη καταπλεθειῖσ, σε φανερώς εἰδήλου. Ὑπτιον ὄρωσα, ή τῶν άύλων φύσις, άγγελικῶς σοι ἄδει. Ὡ γλυκεῖα μήτηρ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ λόγου, εὐλόγησον τὸν κόσμον. Θῆνον σὺν εκείνοις, προσάδουσι παρθένε, γυναῖκες μυροφόροι. Πῶς θάνατον ὑπέστης, ή λυτρωσαμένη ἡμᾶς έκ τής κατάρτας ; Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεῖς λυτροῦται, σοφία τοῦ υἱοῦ σου. Πρός τὸν πυθμένα ἄδου κατῆλθεν ὁ υἱός σου ἵνα ἡμᾶς λυτρώσῃ. Τρίβολοι και παγίδες, ἄδὰμ τοῦ πεπτοκότως έξέλιπον είς τέλος. Πάντες οί λυτρωθέντες τῷ θείῳ τοκετῷ σου, ὕμνουμέν σε παρθένε. Διαφθορᾶς εἰς φρέαρ, πάντες συναπολοῦνται, οί μη δοξάζοντές σε. Υἱέ Θεοῦ παντάναξ, δίδου ἡμῖν δοξάζειν, τήν θείαν σου μητέρα. Ἡ δάμαλις τὸν μόσχον, τὸν θείον ή τεκοῦσα, πῶς τάφῳ καθοράται ; Σῶμα ζωηφόρον, και ἄχραντον κηδεύει, χορὸς τῶν μυροφόρων. Ἀνέκραζεν ὁ θείος χορὸς τῶν ἀποστόλων, ποῦ ή άγνή άπαίρει ; Φῶς ή τῶν ὀφθαλμῶν μου, τεκοῦσα Θεοτόκε, έν τάφῳ πῶς καλύπτει. Τὸν Ἀδὰμ και Εὐάν, έλευθερωσαμένη, πῶς και αὐτῇ νῦν θιήτικεις. Δοξάζομεν Θεέ μου, τήν θείαν σου μητέρα, έξ ἧς έσωματώθης. Ὁξόν τής άμαρτίας, έγλύκανας παρθένε, τὸν γλυκασμὸν τεκοῦσα. Ἰκέτης τῷ υἱῷ σου, γενοῦ ἡμῖν παρθένε, τοῖς σε άνεψημοῦσιν. Αἱ μυροφόροι πᾶσαι, εκήδευσαν έμφρόνως, τὸ πάνσεπτόν σου σῶμα. Ἠγέρθης μετά ποτμόν, ὡς τήν ζωήν τεκοῦσα, και κόσμου τὸν σωτήρα.

Σπεῦσον ἐξελεῖσθαι, ἡμᾶς ἐκ διαβόλου, καὶ τῶν αὐτοῦ παγίδων.

Οὐράνιοι δυνάμεις, ἐξέστησαν ὁρῶσαι, σὲ τάφῳ ἠπλωμένην.

Ὡ φρικτὸν καὶ ξένον, θέαμα παρθένε, πῶς γῆ σε συγκαλύπτει.

Φέρουσα ἐν κόλποις, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα, ὠράθης Θεοτόκε.

Κλαίουσα θρηνησθῶ, αἰρετικῶν ἢ φύσις, ἢ σὲ ἐξαρνουμένη.

Φρίττουσιν οἱ νόες, ταπείνωσιν τὴν ἄκραν, τοῦ θεοῦ τοκετοῦ σου.

Ἔβραναν τὸν τάφον, γυναῖκες τῆς παρθένου, αἱ μυροφόροι μύρους· (ἐκ γ').

Εἰρήνην ἐκκλησία, λαῶ σου σωτηρίαν, δώρησαι Θεοτόκε. Δόξα.

Ὡ Τριάς Θεέ μου, Πατὴρ, Υἱός, καὶ Πνεῦμα, ἐλήθησον τὸν κόσμον. Καὶ νῦν

Τυχεῖν τῆς τοῦ Υἱοῦ σου, παρθένε βασιλείας ἀξίωσον σοὺς δούλους. Ἐν ταῦθα ῥαίνει ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ ἀρχιερεὺς ἢ παρουσιάζει, τὸν ἐπιτάφιον ἦτοι τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, δι' ἀνθονέρου, ἢ ῥοδοστάμου, ψαλλομένου τοῦ τροπαρίου τούτου ἐκ τρίτου. (καὶ εὐθὺς τὰ παρόντα εὐλογητάρια). •

Εὐλογημένη πάναγνε, σῶζε πάντα τοὺς σὲ ὑμολογοῦντας.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλήγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθεῖσαν, τοῦ θανάτου δέ, ἀγνὴ τὴν ἰσχύν καθελούσαν, ἐν τῷ σῶ Υἱῷ, καὶ Ἀδάμ, ἐγείρασαν, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσασαν. Εὐλογημένη πάναγνε σῶζε.

Τί τῷ τάφῳ μάτην παρεδρεύετε, ὦ μαθήτριά Κυρίου, ἐξαστράπτων τῶν ἀγγέλων ὅμιλος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις, ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε, ἢ θεόνυμφος γάρ, ἐξανέστη τοῦ μηνήματος. Εὐλογημένη πάναγνε.

Λίαν βραδύ, ὁ Θωμᾶς ἀφίκετο, πρὸς τὸ μνήμα σου παρθενομήτωρ, ἐπιστάς δὲ τοῖς λιποῖς τῶν θείων ἀποστόλων, ἔλεγεν αὐτοῖς, ὦ φίλοι μὴ κλαίετε, ἢ παρθένος γάρ, ἐξηγέρθη τοῦ μηνήματος. Εὐλογημένη πάναγνε.

Μυροφόρων χορεία, θρηνοδοῦσα ἐπέστη, πρὸς τὸ μνήμα σου εὐλογημένη, ἐν τῷ κλαίειν δέ, ὡς νεκρά σοι ἐφώνει μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ποῦ ἐγκαταλείπης με; ἀλλ' ἐπλήσθη χαρᾶς, γνοῦσα σὴν ἐξέγερσιν. Δόξα.

Προσκυνοῦμεν πατέρα, καὶ τὸν τούτου υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς σεραφίμ,-κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε. Καὶ νῦν.

Ζωοδότιν τεκοῦσα, τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας ἐλυτρώσῃ Παρθένε, χαρμονὴν δὲ τῇ Ἐύα, ἀντὶ λύπης παρέσχες, βεύσαντας ζωῆς, ἔθυνε πρὸς ταύτην ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

• Ο ἑκδότης

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα βιβλία ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῶν σεβαστοῦ Βασιλείου Ζώτου Μολοσσού, καὶ εὑρισκόμενα εἰς τὸ ἐνταῦθα κηροποιεῖον Στεργίου Α. Παπαγεωργίου ἐν Ἀθήναις.

Ἀκολουθία Ὁσίου Μελετίου	Λεπ.	30
Ἀκολουθία Ἁγίας Μαύρας καὶ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἄργους Ναυπλίου	»	30
Ἀκολουθία Ἁγίας Βαρβάρας	»	15
Ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου	»	30
Ἀκολουθία Ἁγίου Δημητρίου	»	50
Ἀκολουθία τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου περιέχουσα τὸν Ἐπιταφίον καὶ τὸν Πολυέλεον αὐτῆς	»	50

Ἐπάρχουν καὶ εὐχαί εἰς πᾶσαν περίστασιν χρησιμώτεροι τοῖς ἱερεῦσι καὶ εὑρίσκονται ἐντὸς τῶν Ἀκολουθιῶν.

Τ Ε Λ Ο Σ